

FOTO: IVANA IZÁKOVÁ

Spirálovité schodiště zve k sestupu do útroby země.

→ dnes v ní ale mnoho vnitřního zařízení nenajdete. Za návštěvu ovšem rozhodně stojí její krásná a tajemná zahrada.

Do dnešní podoby Quintu da Regaleira začátkem minulého století nechal s pomocí italského architekta Luise Maniniho přestavět její nový vlastník Antonio Carvalho Monteiro. Za peníze, kterých neměl málo, si splnil svůj dětský sen a vytvořil místo prochnuté tajemnem.

Při procházce zahradou minete malý kostelík, v zeleni se ztrácející hrádek, vyhlídky, které vznikly k pozorování hvězd na noční obloze, a další

romantická zákoutí. Aniž si toho všimnete, pozvolna budete stoupat do svahu. Když se přiblížíte k jeho vrcholku, půjdete vzhůru po zarůstajících schůdkách a budete se proplétat zelení. A když zase jednou odhřnete zelenou záclonu, octnete se naprosto nečekaně kousek pod začátkem – obrácené věže. Vyhlédnete z podloubí, kde stojíte, a spatříte kryté spirálovité schodiště zvonící vás k sestupu do útroby země.

Pokud se v tomto místě ocitnete sami a náhodou vás zde překvapí déšť, asi ani nebudete mít chuť vydat se dolů. Světla padajícího shora ubývá a celý povrch schodiště je pokryt zeleným mechem a plísní. Při dešti mech nasákne jako houba, jeho pach prosycuje vzduch a kapky se s hlasitým pleskotem rozbíjejí o osmicípou hvězdu na nejhlubším patře věže. Ani to není místo, kde by vám mělo být lehké. Zde se vám mají připomenout dávná dobrodružství Templářských rytířů a tajemstvím obestřené okolnosti přijímání nových členů do řádu.

Když se dostanete až na miniaturní kruhové náměstíčko, můžete ještě naposled zvednout oči ke světlému nebi, než

se vydáte kamennou branou do tmy. Po několika krocích vám už opravdu nezbyvá než se dotýkat rukama vlhkých zdí podzemní chodby. Když se budete už chtít obrátit zpátky, čern před vámi začne lehce světlat a pak spatříte světlo na konci tunelu... Po chůzi za bílým bodem se vynoříte za jedním z jezírek v dolní části zahrady, které jste předtím možná minuli, aniž jste si všimli, že jeho zarostlá zadní strana skrývá vchod do skály.

Až na konec Evropy

Pokud jste v Sintře autem, snadno se odtud dostanete až

na nejzazší bod evropské pevniny. Mys Cabo da Roca, který je nejzápadnějším výběžkem v rozeklaném pobřeží Portugalska, je odtud vzdálen jen asi 14 kilometrů. Geografická výjimečnost tohoto výčnělku na mapách, kde od Atlantiku vane prudký vítr, kde se vlny rozbíjejí o strmý a téměř stopadesátimetrový skalnatý útes, sem už dávno táhla nejen turisty, ale i básníky a malíře. Snažili se zachytit atmosféru tohoto drsného místa, kde ještě před pár stoletími končil svět a kde nebylo už nic než nekonečné vody oceánu...

IVANA IZÁKOVÁ

FOTO: ARCHIV

Nejzazší bod evropské pevniny Mys Cabo da Roca

INZERCE

Expressa: 3 min. 28 sec.

Expressa: 1 min. 59 sec.

DOUWE
EGBERTS

Espresso tak rychle, jak vaše konvice dovolí.

EXPRESSA